Čistecký zpravodaj

MĚSÍČNÍK OBČANŮ ČISTECKA

zdarma

Červen 2020

1	***OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE***	*3*	***POZVÁNKY***		***RUBRIKY***
	- Nedostatek vody		Vítání léta	*7*	Výpis ze zasedání ZO
	- Anenská pouť		Myslivečák	*9*	Kulturní přehled
2	***ŽIJÍ MEZI NÁMI***	*3*	***DOŠLO DO REDAKCE***	*11*	Literární příloha

OBECNÍ ÚŘAD

Vážení spoluobčané,
čas neúprosně běží a blíží se nám léto, měsíce plné sluníčka a teplého počasí. Ale také doba, kdy se začnou napouštět bazény a zalévat trávníky. Chtěla bych tímto na Vás apelovat, abyste s vodou hospodařili s rozumem, protože se může brzy stát, že i u nás bude vody nedostatek. Jak jsem se dozvěděla od některých z Vás, kteří máte vlastní studny, již nyní se potýkáte s jejím nedostatkem. Některým dokonce voda došla úplně. Rovněž je problém i v našich místních částech. Je třeba si opravdu uvědomit, že voda je pro nás všechny velice důležitá. Obec monitoruje denní spotřebu vody obyvatel a současně i množství vody ve vrtech. Již nyní mohu napsat, že vody je postupně méně. Nikdo z nás si nedokáže představit, že by otočil kohoutkem a voda by netekla. Nechci Vás vůbec strašit, ale pouze upozornit, že tento stav může nastat. Proto Vás žádám, abyste hospodařili s vodou jako se vzácným darem, neplýtvali s ní, nenapouštěli bazény, nezalévali trávníky. V současné době se hodně hovoří a píše o využívání dešťové vody jak v domácnostech, tak v krajině. Obec během několika let zrevitalizovala všechny návesní rybníky, aby voda, která při deštích spadne, se v co největší možné míře zachytila v území. Pokud dokážeme dešťovou vodu co nejdéle zadržet na území, dojde k postupnému zlepšování hladiny spodních vod. Hospodařit s rozumem s dešťovou vodou by měl každý vlastník nemovitosti. Dešťovou vodu bychom měli maximálně využívat, například na zalévání zahrad. Vážení spoluobčané, chtěla jsem Vás tímto článkem požádat, abyste se zamysleli nad stávající situací a řádně, jak s pitnou vodou, tak i s vodou dešťovou hospodařili a hlavně s ní zbytečně neplýtvali.

Blanka Čebišová, starostka obce

Anenská pouť

Letošní Anenská pouť nám vychází na 24.7. – 26.7.2020. Mnozí z Vás se mě dotazujete, zda bude pouť, v jakém rozsahu atd. V současné době Vám mohu odpovědět, že Anenská pouť bude, ale zda budeme pořádat tak rozsáhlý program, to Vám ještě dnes neumím odpovědět. Celý program se odvíjí od situace kolem nemoci Covid-19 a veškerých vládních nařízení. Je to o tom, zda pořadatelsky zvládneme zajistit Vaši bezpečnost, uhlídat počty návštěvníků a samozřejmě uhlídat vše to co říká nařízení, tj. např. dodržet rozestupy, hygienické předpisy atd. Určitě by bylo pro všechny z nás dobré se sejít na náměstí, pozdravit se a pobavit se s lidmi, které jsme delší dobu neviděli, ale pokud by to mělo znamenat riziko nákazy pro občany, tak to raději odložíme na pozdější dobu. Během měsíce června se se zastupiteli a kulturním výborem rozhodneme o rozsahu programu Anenské pouti a vše se dozvíte z webových stránek obce a plakátů.

Blanka Čebišová, starostka obce

Sběrný dvůr - informace

Sběrný dvůr je opět otevřen v běžné letním provozu:
Středa 16 – 18 hodin Sobota 8 – 11 hodin

Poplatky za komunální odpad

Připomínáme občanům, že 30. 6. 2020 je splatná druhá polovina poplatku za komunální odpad pro trvale žijící a zároveň je to termín platby odpadu za rekreační objekty.

ŽIJÍ MEZI NÁMI

Po přestávce pokračujeme v nové rubrice, kde Vám přinášíme rozhovor s Vaším sousedem. Tentokrát jsme oslovili předsedu divadelního souboru Tyl Čistá Pavla Tintěru st.

Jsi předsedou divadelního souboru Tyl. Jak ses k ochotnickému divadlu dostal?

No, to bylo tenkrát asi v roce 1983, když se otevřel kulturní dům a paní Forejtová dostala funkci kulturního referenta. Přišla s nápadem, že by se v kulturáku mohlo hrát divadlo. Takže oslovila pár mladých lidí a začalo se zkoušet. Hráli jsme hlavně komedie, např. Kolébka, Nepožádáš o manželku bližního svého a vyvrcholením asi byla hra Dalskabáty hříšná ves. Ta se opravdu povedla. A předsedou jsem se stal v roce 2005, kdy se vznikl zapsaný spolek Divadelní soubor Tyl.

Vzpomeneš si na nějakou pěknou divadelní historku?

Ty nejhezčí chvíle u divadla jsou hlavně během zkoušení. To bývá velká legrace. Vzpomínám si na jednu divadelní štaci, když jsme nezavřeli kufr u autobusu a cestou nám někde vypadlo pár kostýmů. Museli jsme tehdy hodně improvizovat. Taky se mi vybaví divadelní sál v Újezdu nad Zbečnem, kde jsme museli lézt oknem, abychom se při hře dostali na druhou stranu.

Kterou postavu sis zahrál s největší chutí?

Všechny role jsem si zahrál s velkou chutí. Pro hodně lidí jsem byl dlouho Samec ze hry Dědeček aneb Musíme tam všichni, to byla asi moje taková životní role. Z těch starších her rád vzpomínám na dvojroli Ichturiela a faráře ve hře Dalskabáty. Tam jsem pracoval i na scéně, já vlastně vždycky stál u té scény. Do téhle hry jsem vymyslel první pyrotechnické efekty. Vlastně v té peci, když to bouchne. To jsem vzal patronu od pojistek a střelný prach do toho, žhavící drátek a napojil na trafo, a když se drátek rozžhavil, tak to bouchlo. Těsnil jsem to jen toaletním papírem, ten se dokonce vzňal a byl i oheň. To byly mé pyrotechnické začátky. Dneska už jsou takové efekty sranda.

Karanténa kvůli onemocnění Covid 19 zasáhla mnoho divadelních spolků, zejména těch profesionálních. Jak se to projevilo u vás ve vašem souboru?

Projevilo se to tak, že jsme museli přestat zkoušet hru, která měla mít premiéru 24. 5. 2020. Bohužel jsme se zatím ke zkoušení nevrátili, takže se její uvedení opět odkládá. Uvidíme, kdy to dotáhneme do konce. Také nám byly v červnu zrušeny Noční prohlídky v Mariánské Týnici, ale nepřijdeme o ně. Zahrajeme si je na konci srpna 28. a 29.

Kdo přišel s nápadem, dávat na Youtube v době karantény každý pátek jednu naši divadelní hru?

S tím nápadem přišel Dan (Váhala). S chutí jsem se na všechny hry opět podíval a musím říct, že se opravdu nemáme za co stydět.

POZVÁNKY

Vítání léta

Milé děti, milí rodiče a prarodiče. Protože vzhledem ke koronavirové situaci se nekonaly různé akce, rozhodli jsme se pro vás připravit akci novou. Jedná se o dětský den jinak.

Vítání léta se uskuteční ve spolupráci s rybáři a s obecním úřadem. Akce se bude konat v sobotu 27.června 2020 na „Blacáku“ a v okolí od 14 hodin. Na děti čekají různá stanoviště s úkoly, opékání buřtů, jízda na lodičce. Bude připraveno drobné občerstvení. A možná něco navíc.

Těšíme se na vás. Katka, Věnka, rybáři a další organizátoři

Myslivečák

Do konce školního roku se bude kroužek myslivecko-rybářský scházet u Závlahy 3 vždy v pátek od 16h. Kdyby někdo z Vás, především dětí, si chtěl v tuto dobu vyzkoušet rybolov, má k tomu dobrou příležitost. Sledujte však aktuální zprávy na www kroužku. Změny jsou totiž vyhrazeny. https://myslivecak.webnode.cz

DOŠLO DO REDAKCE

Javornice 2020 s rozpaky i s překvapeními

Na sobotu 23. května 2020 byl připraven 24. ročník Pochodu údolím Javornice, střední tok, z Čisté do Čisté. Organizátoři byli ještě 10 minut před 9. hodinou rozhodnuti, že Pochod pro vytrvalý déšť o týden odloží. K tomuto rozhodnutí vedly i omluvné SMS zprávy od „věrných“ pochodníků, že se z Pochodu omlouvají.
První milé překvapení: na startu se sešlo 40 účastníků z Čisté a okolí, rozhodnutých Pochodu se zúčastnit.
Druhé překvapení: přestalo pršet a během celého pochodu bylo ideální počasí.
Třetí překvapení: otevřené občerstvení na Vožeháku nedaleko místa opékání buřtů a klobás.

Nakonec se Pochodu zúčastnilo neuvěřitelných 50 turistů. Bezvadným zakončením celé akce bylo posezení na zahrádce na hřišti. Paní Marková připravila úžasnou knedlíčkovou polévku a řízky. Na závěr nám dovolte trochu neskromně konstatovat, že se letošní Javornice nečekaně vydařila a většina účastníků byla velice spokojena.

Manželé Coufalovi

Naše malé jistoty a nejistoty

V životě lidském existuje jen jedna absolutní jistota, totiž že každý z nás musí jednou zemřít. Kromě této, řekněme absolutní, jistoty máme každý z nás další malé jistoty, kterým věříme a mnohdy jsme o nich přesvědčeni. Jsou subjektivní, individuální, přesto mnohé z nich často sdílíme.

Někteří z nás jsou např. přesvědčeni, že musí onemocnět nějakou vážnou nemocí. Jiní jsou pak přesvědčeni, že žádnou určitě neonemocní. Někteří jsou si jistí, že určitě jednou vyhrají ve Sportce. Jiní, že když budou poctivě pracovat, určitě také jednou zbohatnou. Vkradl se mi nedávno do hlavy pocit, že všechny tyto naše malé jistoty mají čím dál víc trhlin a mnohdy se z nich stávají nejistoty. Například z velmi časté jistoty, že z kohoutků nám vždycky nějaká voda poteče, nebo že v potocích, řekách, tůňkách a rybnících alespoň nějaká voda vždycky musí být, se pomalu a jistě stává nechtěná nejistota. Nebo - jedno nejmenované politické hnutí bylo přesvědčeno, že už bude jen líp, a ejhle, ono nebude. Minimálně dalších několik let, možná jedno desetiletí, možná dvě, ale to je teď asi jedno.

Já, Husákovo dítě, jsem měl dlouhá léta, mimo jiných, také několik historických jistot. Například, že Němci byli zlí, Rusové, nebo chcete-li Sověti, hodní. Že republiku osvobodila Rudá armáda, anebo že druhá světová válka v Evropě skončila přesně 8. května 1945. Postupem času se z některých jistot stávaly nejprve nahlodané jistoty a poté zřejmé nejistoty. Dnes už samozřejmě všichni víme, že hodní a zlí byli na všech stranách, že naši republiku neosvobodila „jen“ Rudá armáda a že válka neskončila den ze dne, nebo snad z hodiny na hodinu. A budeme-li se jen trochu zajímat, takových věcí objevíme nespočet.

K sepsání těchto řádek mě inspirovala právě některá květnová výročí, která jsme si, snad každý, alespoň nějakým způsobem před pár dny připomněli. V mém případě je to zejména polokulaté výročí konce druhé světové války, kapitulace německých armád, konce Třetí říše či Květnového povstání. Ale také počátku Benešových dekretů nebo nešťastného odsunu Němců z českého a moravského pohraničí.

Druhým důvodem byl, opět čistě subjektivní, pocit, že právě mnohé z těchto událostí se zrovna letos staly předmětem nesčetných článků, pojednání a zásadních debat historiků, filosofů, sociologů, politiků a dalších zainteresovaných osob, přinášejících nové informace. Nebo jste snad v takové míře jako letos zaznamenali v předchozích letech tolik vzrušené debaty na téma Vlasov, Ruská osvobozenecká armáda, Koněv apod.? Abych se přiznal, já tedy ne a byl jsem tím překvapen. Dozajista se z mnoha věcí stalo politikum, přesto tyto debaty vítám a moje překvapení bylo vesměs pozitivní. Historie bohudík (nebo bohužel, to nechám na posouzení každého čtenáře) není neživá, zkamenělá a neměnná. Je to svým způsobem stále živý organismus, který stojí za to zkoumat, podrobovat kritice a přicházet s novými zjištěními. A tak se spousta mých dalších jistot právě letos stala nejistotami a někdy i naopak. Jsem přesvědčen, že stojí za to vnímat každá další zjištění historiků a podrobovat je vnitřní či celospolečenské diskusi a kritice. Je potřeba si uvědomit, ať chceme nebo nechceme, že spousta dnešních záležitostí vychází z historie a stojí na jistých historických základech. Současně však mějme na paměti, že každá z historických událostí měla nějaký kontext, vývoj a společenský dopad.

Připomínejme si tyto historické události, nezapomínejme na ně, ale mějme stále na paměti, že nic není jen bílé a nic není jen černé. Nezapomínejme na nezpochybnitelné oběti války, na kruté osudy mnoha jednotlivců a rodin, na hrdinství mnoha vojáků, ale i běžných lidí. Nezapomínejme ale současně na to, že např. mnozí „hrdinové“ osvobození Prahy zemřeli v důsledku zcela neválečných, obyčejných lidských konfliktů, nebo že mnozí „hrdinové“ se prostě a jen upili k smrti. Mějme na paměti, že na všech stranách konfliktu se objevovali poctiví lidé a praví hrdinové, stejně jako lidé, kteří kolaborovali, udávali a drželi se hesla „kam vítr tam plášť“. Mějme také na paměti, že osvobození naší republiky v nejkrvavější válce posledních let bylo nejen výsledkem vojenských operací plných hrdinných vojáků, ale především politických dohod zkušených lídrů. Prostě smiřme se s tím, že si nikdy nemůžeme být ničím jistí, a to ani ve zdánlivě jasné a křížem krážem probádané minulosti. Věřme, ale zdravě pochybujme. Smiřme se s tím, že z jistot se mohou velmi snadno stát nejistoty.

A tak, vrátím-li se na samý začátek, máme v podstatě jen jednu absolutní jistotu, totiž že každý z nás musí jednou zemřít. I když…

Autor: PAVEL TINTĚRA manžel, otec a občan

Z HISTORIE

Na žádost Čisteckých povolila roku 1699 vrchnost opravit pivovar. Sladovny však ještě zůstaly v domech měšťanů. V roce 1710 byl pivovar znovu opraven a měšťané si opatřili sládka, který vařil 15 várek s varem 8 čtvrtvěderních sudů (sud čtyřvěderní 229 listů). Na jednu várku se sypalo 16 strychů ječmene (strych 93 litrů).

V roce 1717 bylo v pivovaře svařeno 15 kontribučenských várek (várka piva, po jejím prodeji se peněžní obnos odvedl na daně), každá po 16 strychů a 8 sudů piva. Pro tyto kontribučenské várky dodávali sousedé ječmen a chmel sami dle velikosti svých živností. Chmel pro všechny várky se pěstoval v místě po domácku. Sládků i bednářů bylo v místě v této době více.

V počátku těchto **kontribučenských várek** byl v pivovaře sládkem František Ipolt, poddaný na Chříči (tedy ne domácí), a požíval co deputátní sládek následující příjmy. Bydlel v obecním domě, dostával ročně 28 zlatých, za pšenici a hrách 4 zlaté, žita 9 strychů, ječmene 2 strychy a soli čtvrtňátko (6 litrů). Ze sudu u něho vyčepovaného dával 9 krejcarů a dostával 4 sáhy dříví. František Ipolt pak později bydlel v obecní chalupě č. 170, kde měl také výčep. Říkalo se tam „U Poldů“.

Koňská burza nebo také **„Poldovna“**, zvaná podle jednoho majitele Leopolda, byla stará typická budova čistecká. Byl v ní hostinec a stála naproti pivovaru a radnice u silnice. Tato budova byla z hrázděného zdiva, se kterým se spíše setkáváme v příhraničních poněmčelých oblastech, nežli v českém vnitrozemí. Byla snad vystavěna nějakým Němcem, původ vzniku ani stáří není známo. Budova měla zvýšené přízemí, do něhož vedly strmé schody. Tam byly tři místnosti a pod nimi byla další místnost, do které se vcházelo po třech schůdkách ze silnice. Původně to byl asi sklep, ve kterém později měl nějaký obchodník ze Zbirožska skladiště železářského zboží a nářadí, se kterým jezdil po jarmarcích. Tehdy byla budova ještě hospodářským stavením a patřilo k ní sousední stavení č. 246. Hostinec s řeznický krámek tam byl zřízen až později. Dům byl také určitou dobu v majetku rodiny Guthů. Zvláštností domu byla dřevěná pavlač pod střechou, po celé délce strany při silnici. Střecha byla kryta šindelem, který byl v roce 1928 nahrazen eternitem. Celý tento

dům byl v roce 1933 zbourán a na jeho místě byl v roce 1934 postaven řezníkem Františkem Vlachem zděný dům, ve kterém zřídil hostinec a řeznický krám. V té době to byl nejmodernější hostinec v celém okresu.

V roce 1720 se v Čisté uvádí pivovar na 149 sudů piva ročně. V Čisté jsou 3 sládci a 2 bednáři a chmel se zde pěstoval na rozloze 6,1 strychu (výměra pozemku se obvykle vyjadřovala pomocí množství obilí potřebného k jeho osetí. Tak došlo k tomu, že jednotka objemu a plošného obsahu měla stejná jména. To platí pro korec, pintu, věrtel apod., strych-korec = 93litru). Chmelnice byly pod Hájkem, pod Karasovou horou a u Drahotovic mlýna.

Obec postoupila v roce 1735 kus pole na průhoně Josefu Kočkovi, mlynáři U Plačků, aby je mletím sladu zásoboval, a bečváři Matěji Tajblovi platila 4 zlaté ročně, aby sudy pivovarní opravoval. Dne 27. února 1738 byl v pivovaře zasazen nový kotel a hned toho dne byla uvařena jedna várka. Deputátního sládka měli čistečtí až do roku 1752, kdy se městům a městečkům doporučilo aby své pivovary a dvory pronajaly a takoví pachtíři, aby dle uznání měst a městeček kauci složili. Toto pronajmutí bylo na šest let a v Čisté mimo poplatku vrchnosti v částce 27 zlatých dali obci k užitku 2 625 zlatých.

První pachtýři se uvádějí: Matěj Loukota (radní), Matěj Růžek (radní), Václav Korb (radní), Ondřej Rusý (radní), Václav Scheiner (kontrolor), Antonín Tajbl, Ondřej Hampl a Karel Hampl (sousedé). Nájem pivovaru, obecního dvora a mlýna v roce 1759 dal čtvrtletně čistého užitku 127 zlatých. Byli zde pachtýři Václav Engelthaler a Václav Korb.

Nová spilka a klenutý hvozd byly v pivovaře postaveny v roce 1766 za sládka Karla Hampla, který spolu s pachtýři dával již 700 zlatých. Na žádost čisteckých povolila milostivá vrchnost ve Chříči dne 25. června 1777, vaření piva opět po střídě a první várka téhož dne byla zavařena ve prospěch obce ke snadnějšímu placení kontribucí. Toto vaření však netrvalo dlouho a bylo vše opět do pachtu dáno až do konce trvání pivovaru. V této době bylo v č. 171 **obecní hospicium, tj. chudobinec a nemocnice, špitál.** Pod hospiciem byly pivovarské sklepy a lednice. Bydleli zde také obecní zaměstnanci, posel, ponocný, pastucha dokud pro ně nebyla v roce 1777 postavena **obecní pastuška.**

Jaroslav Sklenář, kronikář

/redakčně bez zásahu/

PŘÍBĚHY DVANÁCTI MĚSÍCŮ

ČERVEN

Pojmenování Červen souvisí se zráním a zčervenáním třešní, višní, jahod, malin a rybízu v tomto období. U ostatních národů je to jiné. Tam se šestý měsíc jmenuje podle římské bohyně Juno, jejíž doménou byla živá síla a mládí. Slovensky se nazývá Jún, anglicky June, německy Juni, francouzsky Juin, španělsky Junio, italsky Giugno, polsky Czerwiec, což je podobné s českým pojmenováním, a rusky Июнь (Ijun).

V červnu si všichni užívají mnoho světla, zvláště o letním slunovratu (21. 6.), kdy nastává nejdelší den v roce. Zvyky letního slunovratu, prováděné ve výši hor kolem ohňů, vyjadřovaly vystoupení lidské duše v době vrcholného léta. Ve starých dobách byl letní stav země v souzvuku se zbožností lidských duší. Zbožní lidé věděli o svých bozích, přebývajících ve výšinách kosmu, a hledali je. Jejich touhou bylo povznesení nad veškerou zemskou tíž. Náboženský život v dobách pohanství byl spřízněn se sluncem. Není divu, že letní slunovrat byl nejslavnostnějším vyvrcholením všech ročních svátků.

Na základě podobnostní magie bylo sluneční světlo podporováno světlem a silou ohně. Proto byly při západu slunce na vrcholcích kopců zapalovány posvátné hranice, aby se moc světla udržela po celou noc. Jelikož oheň

byl zpodobněním slunce, měl také stejné očistné a obnovující síly. Proto skákání přes oheň chránilo před nemocemi a odhánělo neštěstí.

Slunovratové oslavy časem překryl svátek svatého Jana (24.6.). Svatojánská noc v sobě skrývala podle českých tradic mnohá tajemství, spojovala milence a odkrývala poklady. Rozestupovaly se skály a kouzla nabývala své působnosti. Traduje se, že ještě dnes během této noci semínko kapradí může přivolat lásku a díky květu kapradiny se člověk může stát neviditelným. Podle českých pověstí se o svatojánské noci v lesích, na lukách a v blízkosti bažin prohánějí bludičky a lesní panny. Pokud má člověk dobré srdce, bludičky a lesní panny mu neublíží a může být svědkem jejich tance.

Lidé odjakživa znali léčivé účinky bylin a také jim přisuzovali kouzelnou moc. O svatojánské noci prý byla magická síla nejsilnější v bylině svatého Jana Křtitele – pelyňku černobýlu, v holi svatého Jana – divizně, a ve zvonečku svatého Jana – třezalce obecné.

Svatojánská noc byla příležitostí i k milostnému čarování. Věneček, který si děvče uvilo z devatera kvítí a dalo si ho pod hlavu, měl přivodit sen o budoucím ženichovi. Ve věnečku nesměla chybět mateřídouška, kopretina, chrpa, smolnička, jitrocel, rmen, šípková růže, zvonek a netřesk.

Podle knihy Příběhy dvanácti měsíců sepsala S. Razýmová

Prodavičky z COOP Čistá prosí o dodržování opatření - zakrytí nosu a úst v uzavřených prostorách, tedy i v obchodě. Může se stát, že nebudete do obchodu vpuštěni a obslouženi. Respektujte toto opatření. Děkujeme.

SPOLKOVÉ ZPRÁVY

MO ČRS Čistá

Vážení čtenáři zpravodaje,

organizace rybářů v Čisté letos slaví 70 let od svého založení. Máme pro Vás vymyšleno a připravujeme mnoho zajímavého, dostali jsme také na to granty od obce, ale doba tomu, jak všichni víte, moc nepřeje. Můžete nám sice blahopřát již letos, ale přeci jenom jsme se rozhodli oslavy výročí posunout na příští rok.

Letos na podzim proběhnou rybářské závody, bude také svatováclavský výlov, ale výroční posezení s hudbou, občerstvením a doprovodným programem proběhne až příští rok. Vždy podle aktuální situace, ale s pevným odhodláním, aby tomu tak bylo.

Nejenom šíření viru, ale také dlouhodobé sucho jsou věci, které se týkají každého z nás. Nejenom že vnímáme nedostatečnost vody v půdě nebo v rybníce, musíme být každý z nás nějak situaci nápomocni. Občan, rybář, zemědělec, obec, stát – ti všichni musí pro tento stav něco udělat. Podle svých možností. Přemýšlejte o tom, co můžete udělat Vy. U Závlah se brzy objeví nádoby na zalití

stromů a půjdete-li na procházku, můžete je použít, je to ovšem jen něco, co nám má připomínat vážnost situace. Podobných nápadů musí být stovky. Oslavte s námi výročí organizace zodpovědným pohledem do budoucnosti, ne jen rekapitulací toho, co už bylo. Děkujeme všem za přízeň.

Příjemné letní dny. Výbor MO ČRS Rybáři Čistá

Červen, měsíc myslivosti a přírody.

Jako každý rok si i letos připomínáme měsíc červen jako měsíc myslivosti a ochrany přírody. Připomeňme si, proč tomu tak je. Měsíc červen je měsícem nového zrodu života v přírodě. V tomto měsíci se rodí nejvíce mláďat v roce. Rodí se srnčata, laně rodí kolouchy, rodí se malí zajíčci, líhnou se bažantí kuřata a káčata. V tomto měsíci se rovněž líhnou mláďata zpěvného ptactva. Divocí holubi hřivnáči k nám přiletí z teplých krajin, aby přivedli na svět svoje holoubata. Prostě většina druhů volně žijících zvířat a ptactva přivádí na svět své potomstvo.
Je několik faktorů, které toto důležité dění v přírodě ovlivňují. Mimo počasí, které ovlivnit nemůžeme a které někdy tvrdým způsobem postihne toto dění v přírodě, je tu další velmi důležitý faktor, který můžeme my lidé velice ovlivnit. To je hlavně klid a co nejmenší pohyb v přírodě. Chovejme se proto v tomto měsíci k přírodě velmi citlivě a ohleduplně. Choďme pouze po cestách, nehlučme a chovejme se tiše. Nepouštějme psy volně pobíhat nejen v lese, ale ani po loukách, kde leží bezbranná srnčata, zajíčci a malí bažantíci. Uvědomme si, že jsme také součást této přírody a veškerého dění v ní, a podle toho se chovejme. Dopřejme všem tvorům v přírodě to, co chceme i my. Klid a ochranu. Jsme jediní tvorové v přírodě, kteří si ničí svoje životní prostředí, ale bohužel tím i životní prostředí ostatních obyvatel přírody. Ti to ovlivnit nemohou a bohužel na naše počínání doplácí a trpí.
Poděkováním za naše ohleduplné a citlivé chování k přírodě nám budiž vědomí, že i naši vnukové a pravnukové ještě uvidí ve volné přírodě zajíce, bažanta, srnku a další druhy zvěře a ptactva. Že za nimi nebudou muset chodit pouze do zoologické zahrady.

Děkujeme za pochopení. MS Javorna Čistá

Výpis usnesení ze zasedání ZO Čistá č. 17, ze dne 7. května 2020

Návrh usnesení č. 188/20: ZO schvaluje navržený program jednání 17. zasedání ZO.
Pro - 10 všemi hlasy, Proti - 0, Zdržel se - 0; **USNESENÍ č. 188/20 BYLO SCHVÁLENO.**

Návrh usnesení č. 189/20: ZO souhlasí s rozšířením školního hřiště ZŠ a MŠ o 12 m směrem ke kulturnímu domu.
Pro - 10 všemi hlasy, Proti - 0, Zdržel se - 0; **USNESENÍ č. 189/20 BYLO SCHVÁLENO.**

Návrh usnesení č. 190/20: ZO schvaluje předložený odpisový plán obce Čistá pro rok 2020.
Pro - 10 všemi hlasy, Proti - 0, Zdržel se – 0; **USNESENÍ č. 190/20 BYLO SCHVÁLENO.**

Návrh usnesení č. 191/20: ZO schvaluje podané žádosti o dotace z Dotačního programu obce Čistá na rok 2020 v požadované výši, vyjma žádosti č. 20, která byla ponížena na 15.000,- Kč. Celková schválená částka k rozdělení činí 298.500,- Kč.
Pro - 10 všemi hlasy, Proti - 0, Zdržel se - 0; **USNESENÍ č. 191/20 BYLO SCHVÁLENO.**

Návrh usnesení č. 192/20: ZO schvaluje prodej nákladního vozidla Avia HM 4x4 nosič kontejnerů za částku 233.100,-Kč p. Tomáši Bezděkovi, Nová 626, 67902 Rájec-Jestřebí.
Pro - 10 všemi hlasy, Proti - 0, Zdržel se - 0; **USNESENÍ č. 192/20 BYLO SCHVÁLENO.**

Návrh usnesení č. 193/20: ZO schvaluje předloženou nabídku úvěru od ČS a.s. Rakovník na nákup nákladního vozidla ve výši 1,500.000,- Kč a pověřuje starostku podpisem smlouvy s ČS a.s. Rakovník.
Pro - 10 všemi hlasy, Proti - 0, Zdržel se - 0; **USNESENÍ č. 193/20 BYLO SCHVÁLENO.**

Návrh usnesení č. 194/20: ZO schvaluje zhotovitelem akce „Rekonstrukce vodárny“ firmu DROPS GROUP a.s., IČ 27641066, Oráčovská 416, 27033 Jesenice za částku 997.398,- Kč bez DPH a pověřuje starostku podpisem smlouvy o dílo.
Pro - 10 všemi hlasy, Proti – 0, Zdržel se - 0; **USNESENÍ č. 194/20 BYLO SCHVÁLENO.**

Návrh usnesení č. 195/20: ZO schvaluje přijetí dotace od Stč. kraje ze Stč. Fondu podpory dobrovolných hasičů a složek IZS ve výši 131.737,- Kč na dovybavení JSDH Čistá a pověřuje starostku podpisem smlouvy.
Pro - 10 všemi hlasy, Proti – 0, Zdržel se - 0; **USNESENÍ č. 195/20 BYLO SCHVÁLENO.**

Návrh usnesení č. 196/20: ZO schvaluje podání žádosti o dotaci ze Stč. Fondu rozvoje měst a obcí ve výši 770.000,- Kč na rekonstrukci vodárenského zařízení.
Pro - 10 všemi hlasy, Proti - 0, Zdržel se - 0; **USNESENÍ č. 196/20 BYLO SCHVÁLENO.**

Návrh usnesení č. 197/20: ZO schvaluje podání žádosti o dotaci ze Stč. Fondu rozvoje měst a obcí ve výši 100.000,- Kč na dovybavení sportovního areálu podiem.
Pro - 10 všemi hlasy, Proti – 0, Zdržel se - 0; **USNESENÍ č. 197/20 BYLO SCHVÁLENO.**

Návrh usnesení č. 198/20: ZO schvaluje podpořit provoz krizové Linky bezpečí, z.s. částkou 3.000,- Kč.
Pro - 10 všemi hlasy, Proti - 0, Zdržel se - 0; **USNESENÍ č. 198/20 BYLO SCHVÁLENO.**

KULTURNÍ PŘEHLED

Zveme všechny na rodinný výlet

KOLO TOČ

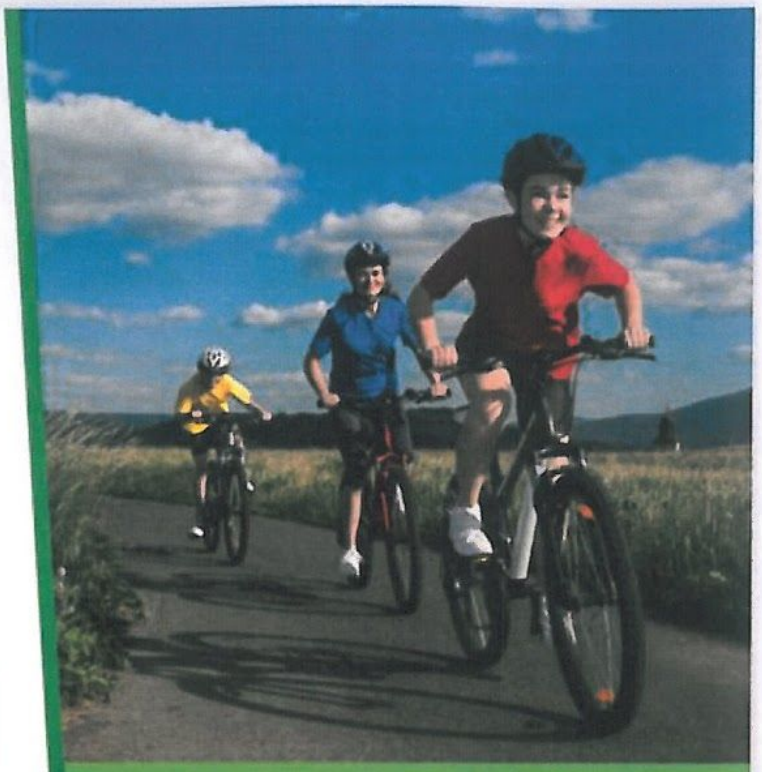

6. 6. 2020

KOLO TOČ je určený všem, kteří chtějí poznat kouzla lesů, rybníků a zatopených lomů v okolí Čistecka, Kožlan a Jesenic. Vydejte se s námi na vyjížďku, která Vám ukáže opomenuté stavby a nechá nahlédnout do zapomenutých koutů zdejší přírody.

Vybírat můžete z tras 19 km, 29 km, 39 km, 50 km.

Odjezd od kulturního domu v Čisté v 10:00 hodin. Registrace od 8:00 hodin.

Startovné: DOBROVOLNÉ

Každý startující obdrží mapu s vyznačením tras, památeční startovní číslo.

Všechny trasy jsou vybrány tak, aby je bylo možné projet i na trekingovém kole.
Většina cest je zpevněných, bez „terénních vložek".
V cíli bude možno zakoupit občerstvení.
Z důvodu opatření proti COVID-19 musíme evidovat každého účastníka , pro omezení administrativních úkonů na startu, žádáme o vyplnění přihlášky na www.kolotoc.bike a to nejpozději do 15:00 hodin 5. 6. 2020.
Případné informace na tel. čísle 731 150 090.

Akce se koná za finanční podpory obce Čistá.

více info na: **www.kolotoc.bike**

Jsme i na FB: facebook.com/brezanskykostitras

LITERÁRNÍ PŘÍLOHA

Z. M. Kuděj, Ve dvou se to lépe táhne

Hrst vzpomínek na pestré cesty po Čechách se zesnulým Jaroslavem Haškem, Praha 1923, str. 255 - 275 citace:

„A jak je to ještě daleko do té Čisté?“ „Do Čisté? – Poslouchejte, Řeháková, jak myslíte, že je daleko do Čisté? Vy tam přece chodíte!“ Řeháková trhla kozou, která jevila nezřízenou choutku ohlodati mladý ovocný stromek, podívala se na silnici před sebe, jako by chtěla odměřiti vzdálenost, která nás od Čisté ještě dělila, a pak řekla zpěvavým hlasem: *„Ale to už není daleko. Malé dvě hodinky!“ „Pro Krista pána – už je to tady!“* vyjekl Hašek zoufale. *„Já se zblázním! Vždyť my jdeme opačným směrem! A jak je to, prosím vás, daleko přes Rakovník?“* Obě ženy na něho vyvalily udiveně oči. *„Vždyť já myslela, že jdete od Rakovníka?“* začala jedna. *„Rakovník je přece za vámi!“ „Člověče, pojď pryč – nebo se něco stane!“* vybuchl Hašek, a nechav ženy ženami, dal se do takového cvalu po silnici, že jsem mu sotva stačil.

„Tohle je ale krajina!“ řekl konečně, když zmírnil opět kroky. *„Všiml sis, co tu mají po vesnicích hromosvodů? Bylo mi to divné, ale teď už se tomu nedivím. Jestli to tu dělají pánubohu tak jako nám, to aby do nich mlátil hromem od rána do večera!“* Trať opravdu nebyla daleko, a my se dali po ní. Zanedlouho jsme se ocitli v příjemně vonícím, stinném lese, který zrovna člověka vábil, aby si v něm odpočinul. A také to netrvalo dlouho, a Jarka, který ještě syčel hněvem i horkem, sebou praštil na zem a prohlásil resolutně, že dále nepůjde, poněvadž si musí odpočinout. *„A dokud jim slunce nepřestane svítit na hodiny a roztahovat je, neudělám ani krok!“* řekl mi. *„Kdybychom se za tím lesem ještě někoho zeptali, jak je daleko do té Čisté, řekne nám jistě, že jsou to ještě tři „malé hodinky“. Pfuj! – Který blbec si to vlastně vymyslil, abychom tam táhli?“ „Ale – vždyť sis to vzpomněl sám!“ „Já? – No jó – ale já chtěl do té Čisté u Rakovníka! Ale ona zatím leží až někde u Lisabonu!“ „No – do Lisabonu – to bychom se ještě, panečku, nacapali! - Ale snad bychom přece udělali dobře, kdybychom se zase zdvihli a šli dál? Odpočinout si můžeme až v Čisté! To víš – kdybychom tam přišli pozdě – kdoví, jak by nás uvítali?“ „I dej mi svatý pokoj!“* vybuchl Hašek hněvivě. *„Já se k vůli tobě přece neuštvu! Jestli chceš mermomocí jít – jdi si! Ale já si teď odpočinu. A už mne nezlob!“*

A převaliv se na bok tak, že mi poskytl povšechnou vyhlídku na jeho mohutné pozadí, nepromluvil již ani slova, nýbrž začal za chvilku chrápati. Následoval jsem jeho příkladu v krátké chvíli také, a tak jsme spali tak dlouho, až nás probudil večerní chlad. *„To jsme tomu dali!“* řekl Hašek vstávaje a zíraje na nebesa nad námi. *„Mně se zdá, že už začínají hvězdičky svítit? Teď si musíme pospíšit, abychom se dostali ještě za světla z tohoto pitomého lesa, kterému je bůhvíkde konec. Ještě, že tu ty rychlíky nejezdí tak často – jinak by nás tu ještě nějaký nešika zajel a česká literatura by tak utrpěla hromadnou ztrátu, kdyby na její obloze zhaslo najednou tak zářící dvojhvězdí.“*

Cesta lesem na štěstí netrvala dlouho. Asi za půl hodiny jsme se ocitli u petrovické železniční zastávky, přešli na silnici a vydali se chutě po ní k Všesulovu. Hašek uvažoval o tom, neměli-li bychom nechati Čistou neznečištěnou naší návštěvou, zajíti ve Všesulově k starostovi a požádati ho o nocleh, ale já ho přemluvil, abychom šli dále. Pro jistotu však se přece zeptal, jak máme ještě daleko, a když se dozvěděl, že jen asi tak půl hodiny, poznamenal ke mně značně již veselejším hlasem: *„Vidíš, Matěji!*

Teď se ty hodiny chladem najednou scvrkly! Měl jsem přece pravdu, a i kdybych se ocitl před inkvisicí, přece zvolám, jako kdysi slavný Galilei: „A přece se horkem roztahují. Když jim to povídám, tak to mají marný!“ Soumrak se brzy změnil ve tmu a nad námi se klenulo mírné, myriadami chvějících se hvězd zářící nebe. Haškův dobrý rozmar stoupal každou minutou, až mi pojednou nezištně slíbil, že mi zazpívá zbrusu novou “vandrovnickou“ a nedbaje mého protestu, spustil ihned na svoji oblíbenou melodii – *„jenerál Radecký, dva vojenské páni“* – starou píseň, která v jeho přepracování zněla tak podivně, že ji zde neváhám uvésti také: Když jsem vandro-vál-val, tak muzika hrála, tak muzika hrála, mojé – z nej-mi-léj-šich z vokna kou-ka-ká-la, z vokna kou-ka-ká-la, ajnc, cvaj, draj!

„Nekoukej ty . . . ,“ začal druhou sloku, ale náhle se zarazil a řekl: *„Koukej – víš vlastně, jak se ten Éta jmenuje pravým jménem?“* Zarazil jsem se rovněž. *„No to se ví – počkej! – Hm! Jakpak se ten člověk vlastně jmenuje? Tohle je ale opravdu divné! Cožpak si na to nevzpomenu? Hm! Je to takové jednoduché jméno. To jsem blázen!“ „Hm – občas přece mluvíš pravdu. Ale jednoduché to nějak není,“* poznamenal Hašek. *„Ale ano. Je to takové obyčejné dvojslabičné – německé jméno – tak nějak jako Leiner, Kleiner, Weiner – ne, Seifert – to také není to. Na mou duši – ne a ne na to přijít!“ „Což Werner?“ „Ne. – Ale na r to, mně se zdá, končí!“ „Winter, Laufer, Kleisner?“ „Také ne!“ „No člověče! – Tak Hammer, Steiner, Passer, Moser?“ „Ne, ne! Něco tomu schází!“ „Tak počkej! Teď ti odříkám celou litanii. Dávej pozor!“* A Hašek ze sebe začal chrliti: Wimmer, Popper, Sulzer, Faster, Strasser, Wiener, Sommer, Richter, Finger, Zenger, Foerster, Kramer, Elsner, Drucker, Faber, Glaser, Katzer, Jager, Kugler, Wendler, Zimmer, Eger . .

„N-ne!“ Poslouchej, je to opravdu německé jméno?“ otázal se mne podezřívavě. *„Je! Určitě!“ „A ty říkáš, že to končí na r.“ „Na r!“ „To jsem blázen! Takových jmen je , člověče, na sta, a ty, co nejsou, ty si můžeš ještě sám utvořit. Ale já ti nevěřím! Já myslím,že to bude zrovna takové koňské jméno, jako v té humoresce od Čechova.“ „V jaké humoresce?“ „V humoresce, která se jmenuje „Koňské jméno“. Je tam takový jenerál na pensi, kterého bolí zub a tak generál, jeho žena, jeho správce a všechna čeleď vzpomínají na toto jméno a žádný na ně nemůže přijít. - Všechna si vzpomenou, jenom ne to pravé. – Kobylin, Hřebcov, Koníkov, Vranický, Podsedníkov, Ohonov, Kopytín, Chomoutov, Ryzákov atd.atd., až se ten generál dopálí, zavolá doktora, dá si vytrhnout zub a je po bolesti. Potom vydává oves a při tom přijdou na to, že se ten člověk jmenuje Ovsov. – Ty říkáš, že je to dvojslabičné, německé slovo. Končící na r – není to Domalíp? Nebo Růžička – Nechanický nebo něco podobného?“ „Ne!“ trval jsem rozhodně na svém. „Je to zcela určitě německé jméno a má to jen dvě slabiky. Na to bych chtěl vzíti jed!“ „No – tak toho prozatím nech, a s tím jedem počkej, až na to přijdeš. Snad si na to vzpomeneš, když na to nebudeš myslit. Ty vůbec mluvíš a píšeš nejrozumněji, když nic nemyslíš. Jinak je to všechno konina.“*

Mezi touto řečí jsme již vešli do Čisté. Vylíčil bych podrobně její krásy, ale na štěstí byla již úplná tma, takže toho zůstane laskavý čtenář ušetřen.

/pokračování příště/

Čistecký zpravodaj vydává obec Čistá, evidováno Ministerstvem kultury české republiky, č.j. MK ČR E 10808
odpovědná redakce: Kulturní výbor zastupitelstva obce Čistá